KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 17
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

34 ksiąg · 418 różnych siglów · 679 wystąpień · 1021 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Sm 1 Księga Samuela 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 8
Koh Księga Koheleta 11
Iz Księga Izajasza 12
Jr Księga Jeremiasza 12
Lm Lamentacje 12
Ez Księga Ezechiela 12
Mt Ewangelia według św. Mateusza 12
Mk Ewangelia według św. Marka 14
Łk Ewangelia według św. Łukasza 14
J Ewangelia według św. Jana 16
Dz Dzieje Apostolskie 17
Rz List do Rzymian 17
1 Kor 1 List do Koryntian 19
2 Kor 2 List do Koryntian 21
Ga List do Galatów 22
Ef List do Efezjan 22
Flp List do Filipian 23
Kol List do Kolosan 24
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 25
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 26
1 Tm 1 List do Tymoteusza 26
2 Tm 2 List do Tymoteusza 26
Hbr List do Hebrajczyków 27
Jk List św. Jakuba Apostoła 28
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 28
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 30
1 J 1 List św. Jana Apostoła 30
Jud List Judy 31
Ap Apokalipsa św. Jana 31

Księga Rodzaju

Rdz 2,16–17

Lekcja 17: s. 8

16 A przy tym Pan Bóg dał człowiekowi taki
rozkaz: Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz
17 spożywać według upodobania; ale z drzewa
poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z
niego spożyjesz, niechybnie umrzesz.

Rdz 4,7

Lekcja 17: s. 19, 22, 23

7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś
twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze
postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie,
a przecież ty masz nad nim panować.

Księga Wyjścia

Wj 20,3–17

Lekcja 17: s. 8

3 Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! 4
Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego
obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego,
co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach
pod ziemią! 5 Nie będziesz oddawał im pokłonu i
nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg,
jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występek
ojców na synach do trzeciego i czwartego
pokolenia względem tych, którzy Mnie
nienawidzą. 6 Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego
pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają
moich przykazań. 7 Nie będziesz wzywał imienia
Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan
nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego
imienia do czczych rzeczy.

8 Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. 9
Sześć dni będziesz pracować i wykonywać
wszystkie twe zajęcia. 10 Dzień zaś siódmy jest
szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz
przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty
sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój
niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło,
ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych
bram. 11 W sześciu dniach bowiem uczynił Pan
niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w
nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego
pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za
święty. 12 Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś
długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.

13 Nie będziesz zabijał. 14 Nie będziesz cudzołożył.
15 Nie będziesz kradł. 16 Nie będziesz mówił
przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.
17 Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego.
Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani
jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego
wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która
należy do bliźniego twego.

Wj 31,18

Lekcja 17: s. 8

18 Gdy skończył rozmawiać z Mojżeszem na górze
Synaj, dał mu dwie tablice świadectwa, tablice
kamienne, napisane palcem Bożym.

Wj 34,1

Lekcja 17: s. 8

1 Pan rzekł do Mojżesza: Wyciosaj sobie dwie
tablice z kamienia podobne do pierwszych, a na
tych tablicach wypisz znów słowa, jakie były na
pierwszych tablicach, które potłukłeś.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,9.13–14

Lekcja 17: s. 2, 8, 11, 22, 23

9 Tylko się strzeż bardzo i pilnuj siebie, byś nie
zapomniał o tych rzeczach, które widziały twe
oczy: by z twego serca nie uszły po wszystkie dni
twego życia, ale ucz ich swych synów i wnuków.

13 Oznajmił wam swe przymierze, gdy rozkazał
wam pełnić Dziesięć Przykazań i napisał je na
dwóch tablicach kamiennych. 14 W tym czasie
rozkazał mi Pan uczyć was praw i nakazów,
byście je pełnili w kraju, do którego wchodzicie,
by objąć go w posiadanie.

Pwt 6,4–9

Lekcja 17: s. 2, 5, 9, 11, 15, 16, 18, 22, 23

4 Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem -
Panem jedynym. 5 Będziesz miłował Pana, Boga
twojego, z całego swego serca, z całej duszy
swojej, ze wszystkich swych sił. 6 Niech pozostaną
w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. 7
Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił
przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc
się spać i wstając ze snu. 8 Przywiążesz je do
twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą
przed oczami.

9 Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na
twoich bramach.

Pwt 11,26–28

Lekcja 17: s. 8

26 Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieńswo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - 28 przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22–23

Lekcja 17: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

22 Samuel odrzekł: Czyż milsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów. 23 Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa. Ponieważ wzgardziłeś nakazem Pana, odrzucił cię On jako króla.

1 Sm 16,7

Lekcja 17: s. 20

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

Księga Psalmów

Ps 1,1–6

Lekcja 17: s. 2, 19

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców, 2 lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3 Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni, pomyślnie wypada. 4 Nie tak występni, nie tak: są oni jak plewa, którą wiatr rozmiata. 5 Toteż występni nie ostoją się na sądzie ani grzesznicy - w zgromadzeniu sprawiedliwych,

6 bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych, a droga występnych zaginie.

Ps 9,2–3

Lekcja 17: s. 11

2 Chwalę Cię, Panie, całym sercem, opowiadam wszystkie cudowne Twe dzieła. 3 Cieszyć się będę i radować Tobą, psalm będę śpiewać na cześć Twego imienia, o Najwyższy.

Ps 14,2–3

Lekcja 17: s. 4

2 Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który szukałby Boga. 3 Wszyscy razem zbłądzili, stali się nikczemni: nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego.

Ps 18,21–37

Lekcja 17: s. 8

21 Pan nagradza moją sprawiedliwość, odpłaca mi według czystości rąk moich. 22 Strzegłem bowiem dróg Pańskich i nie odszedłem od mojego Boga, 23 bo mam przed sobą wszystkie Jego przykazania i nie odrzucam od siebie Jego poleceń, 24 lecz jestem wobec Niego bez skazy i wystrzegam się grzechu. 25 Pan mię nagradza za moją sprawiedliwość, za czystość rąk przed Jego oczyma.

26 Ty jesteś miłościwy dla miłościwego i względem nienagannego działasz nienagannie, 27 względem czystego okazujesz się czystym, wobec przewrotnego jesteś przebiegły. 28 Albowiem Ty wybawiasz naród uniżony a pognębiasz oczy wyniosłe. 29 Bo Ty, Panie, każesz świecić mojej pochodni: Boże mój, oświecasz moje ciemności. 30 Bo z Tobą zdobywam wały, mur przeskakuje dzięki mojemu Bogu.

31 Bóg - Jego droga jest nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane; On tarczą dla wszystkich, którzy doń się chronią. 32 Bo któż jest Bogiem prócz Pana? Lub któż jest Skałą prócz Boga naszego? 33 Bóg, co mocą mnie przepasuje i nienaganną czyni moją drogę, 34 On daje moim nogom rączość nóg łani i stawia mnie na wyżynach, 35 On ćwiczy moje ręce do bitwy, a ramiona - do napinania spiżowego łuku.

36 Dajesz mi tarczę Twą dla ocalenia, i wspiera mnie Twoja prawica, a Twoja troskliwość czyni mnie wielkim. 37 Wydłużasz mi kroki na drodze i stopy moje się nie chwieją.

Ps 19,8–12

Lekcja 17: s. 3, 4, 16

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy
Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a
słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż
Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu
zysk jest wielki,

Ps 23,1–6

Lekcja 17: s. 17

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 17: s. 4, 19

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co
ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 29,1–2

Lekcja 17: s. 3

1 Psalm. Dawidowy. Przyznajcie Panu, synowie
Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę! 2
Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na
świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana!

Ps 30,5

Lekcja 17: s. 11

5 Śpiewajcie Panu psalm wy, co Go miłujecie,
wychwalajcie pamiątkę Jego świętości!

Ps 33,2–4

Lekcja 17: s. 11

2 Sławcie Pana na cytrze, śpiewajcie Mu przy
harfie o dziesięciu strunach. 3 Śpiewajcie Jemu
pieśń nową, pełnym głosem pięknie Mu
śpiewajcie! 4 Bo słowo Pana jest prawe, a każde
Jego dzieło niezawodne.

Ps 34,1–3

Lekcja 17: s. 11, 22, 23

1 Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał
szaleńca i odszedł wygnany przez niego. 2 Chcę
błogosławić Pana w każdym czasie, na ustach
moich zawsze Jego chwała. 3 Dusza moja będzie
się chlubiła w Panu, niech słyszą pokorni i niech
się weselą!

Ps 37,1–40

Lekcja 17: s. 17, 20

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu
złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak
świeża zieleń. 3 Miej ufność w Panu i postępuj
dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego
serca. 5 Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On
sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, a słuszność twoja - jak południe. 7
Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie
oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze,
na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań
gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to
wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem
wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze
chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego
miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się
rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw
sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na
niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi,
że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają
miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i
nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest
prosta. 15 Ich miecz przeszyje własne ich serca, a
ich łuki zostaną złamane.

16 Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy,
niż wielkie bogactwo występnych, 17 bo ramiona
występnych będą połamane, a sprawiedliwych
Pan podtrzymuje. 18 Pan zna dni nienagannych, a
ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; 19 w czasie
klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą
syci. 20 Występni natomiast poginą; wrogowie
Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

21 Występny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i obdarza. 22 Błogosławieni
przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego
będą wyniszczeni. 23 Pan umacnia kroki człowieka
i w jego drodze ma upodobanie. 24 A choćby
upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan
podtrzymuje. 25 Byłem dzieckiem i jestem już

starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb żebrało.

[26] Lituje się on w każdym czasie i pożycza; potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. [27] Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać na wieki, [28] bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a potomstwo występnych będzie wytępione. [29] Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na niej na zawsze. [30] Usta sprawiedliwego głoszą mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

[31] Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją. [32] Występny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, [33] lecz Pan nie zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy stanie przed sądem. [34] Miej nadzieję w Panu i strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł ziemię; zobaczysz zagładę występnych. [35] Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się jak cedr zielony.

[36] Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem go, lecz nie można było go znaleźć. [37] Strzeż uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu osiągnie [ten] człowiek pomyślność. [38] Wszyscy zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo występnych wyginie. [39] Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie utrapienia. [40] Pan ich wspomaga, wyzwala; wyzwala ich od występnych i zachowuje, do Niego bowiem się uciekają.

Ps 51,3–7

Lekcja 17: s. 4, 17

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! [4] Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! [5] Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. [6] Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie. [7] Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka.

Ps 63,4–5

Lekcja 17: s. 11

[4] Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia, moje wargi będą Cię sławić. [5] Tak błogosławię Cię w moim życiu: wzniosę ręce w imię Twoje.

Ps 95,6–7

Lekcja 17: s. 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[6] Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył. [7] Albowiem On jest naszym Bogiem, a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku. Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego:

Ps 103,1–22

Lekcja 17: s. 9, 11

[1] Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze - święte imię Jego! [2] Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach! [3] On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce, [4] On życie twoje wybawia od zguby, On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem, [5] On twoje dni nasyca dobrami: odnawia się młodość twoja jak orła.

[6] Pan czyni dzieła sprawiedliwe, bierze w opiekę wszystkich uciśnionych. [7] Drogi swoje objawił Mojżeszowi, dzieła swoje synom Izraela. [8] Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo łagodny. [9] Nie wiedzie sporu do końca i nie płonie gniewem na wieki. [10] Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca.

[11] Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. [12] Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. [13] Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. [14] Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. [15] Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat na polu:

[16] ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma, i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje. [17] A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego czcicieli, a Jego sprawiedliwość nad synami synów, [18] nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i pamiętają, by pełnić Jego przykazania. [19] Pan w niebie tron swój ustawił, a swoim panowaniem obejmuje wszechświat. [20] Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie, pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy, <by słuchać głosu Jego słowa>.

[21] Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, słudzy Jego, pełniący Jego wolę! [22] Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu Jego panowania: błogosław, duszo moja, Pana!

Ps 104,1–35

Lekcja 17: s. 11

1 Błogosław, duszo moja, Pana! O Boże mój,
Panie, jesteś bardzo wielki! Odziany we
wspaniałość i majestat, 2 światłem okryty jak
płaszczem. Rozpostarłeś niebo jak namiot, 3
wzniosłeś swe komnaty nad wodami. Za rydwan
masz obłoki, przechadzasz się na skrzydłach
wiatru. 4 Jako swych posłów używasz wichry, jako
sługi - ogień i płomienie. 5 Umocniłeś ziemię w jej
podstawach: na wieki wieków się nie zachwieje.

6 Jak szatą okryłeś ją Wielką Otchłanią, stanęły
wody ponad górami. 7 Musiały uciekać wobec
Twej groźby, na głos Twego grzmotu popadły w
przerażenie. 8 Wzniosły się na góry, opadły na
doliny, na miejsce, któreś im naznaczył. 9
Zakreśliłeś granicę, której nie przekraczają,
nigdy nie wrócą, by zalać ziemię. 10 Ty zdroje
kierujesz do strumieni, co pośród gór się sączą:

11 poją one wszelkie zwierzęta polne, [tam] dzikie
osły gaszą swe pragnienie; 12 nad nimi mieszka
ptactwo powietrzne, spomiędzy gałęzi głos swój
wydaje. 13 Z Twoich komnat nawadniasz góry, aby
owocem Twych dzieł nasycić ziemię. 14 Każesz
rosnąć trawie dla bydła i roślinom, by
człowiekowi służyły, aby z roli dobywał chleb 15 i
wino, co rozwesela serce ludzkie, by rozpogadzać
twarze oliwą, by serce ludzkie chleb krzepił.

16 Drzewa Pana mają wody do syta, cedry Libanu,
które zasadził. 17 Tam ptactwo zakłada gniazda,
na cyprysach są domy bocianów. 18 Wysokie góry
dla kozic, a skały są kryjówką dla borsuków. 19 Tyś
stworzył księżyc, aby czas wskazywał; słońce
poznało swój zachód. 20 Mrok sprowadzasz i noc
nastaje, w niej krąży wszelki zwierz leśny.

21 Lwiątka ryczą za łupem, domagają się żeru od
Boga. 22 Gdy słońce wzejdzie, wracają i kładą się
w swych legowiskach. 23 Człowiek wychodzi do
swojej pracy, do trudu swojego aż do wieczora. 24
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko
mądrze uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych
stworzeń. 25 Oto morze wielkie, długie i szerokie,
a w nim jest bez liku żyjątek i zwierząt wielkich i
małych.

26 Tamtędy wędrują okręty, i Lewiatan, którego
stworzyłeś na to, aby w nim igrał. 27 Wszystko to
czeka na Ciebie, byś dał im pokarm w swym
czasie. 28 Gdy im udzielasz, zbierają; gdy rękę swą
otwierasz, sycą się dobrami. 29 Gdy skryjesz swe
oblicze, wpadają w niepokój; gdy im oddech
odbierasz, marnieją i powracają do swojego
prochu. 30 Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i
odnawiasz oblicze ziemi.

31 Niech chwała Pana trwa na wieki: niech Pan się
raduje z dzieł swoich. 32 Na ziemię patrzy, a ona
drży; dotyka gór, a one dymią. 33 Póki mego życia,
chcę śpiewać Panu i grać mojemu Bogu, póki mi
życia starczy. 34 Niech miła Mu będzie pieśń moja,
będę radował się w Panu. 35 Niech znikną z ziemi
grzesznicy i niech już nie będzie występnych!
Błogosław, duszo moja, Pana! Alleluja.

Ps 111,1–2.10

Lekcja 17: s. 2, 11, 15

1 Alleluja. Z całego serca chcę chwalić Pana w
radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu. 2
Wielkie są dzieła Pańskie, mogą ich doświadczyć
wszyscy, którzy je miłują.

10 Bojaźń Pańska początkiem mądrości; wspaniała
zapłata dla tych, co według niej postępują, a
sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze.

Ps 112,1

Lekcja 17: s. 5

1 Alleluja. Szczęśliwy mąż, który się boi Pana i
wielkie upodobanie ma w Jego przykazaniach.

Ps 115,1

Lekcja 17: s. 6, 22, 23

1 Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu
daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

Ps 119,9.11.16.30.67.75.89.105.130.160

Lekcja 17: s. 3, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 18, 20, 22, 23

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w
czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie
grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich
nie zapomnę.

30 Drogę wierności obrałem, pragnąc Twoich
wyroków.

67 Błądziłem, zanim przyszło utrapienie; teraz
jednak strzegę Twej mowy.

75 Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki,
że dotknąłeś mnie słusznie.

89 Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmienne
jak niebiosa.

105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i
światłem na mojej ścieżce.

130 Przystępność Twoich słów oświeca i naucza
niedoświadczonych.

160 Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

Ps 121,1–8

Lekcja 17: s. 4

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Ps 127,3–5

Lekcja 17: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 Oto synowie są darem Pana, a owoc łona nagrodą. 4 Jak strzały w ręku wojownika, tak synowie za młodu zrodzeni. 5 Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan. Nie zawstydzi się, gdy będzie rozprawiał z nieprzyjaciółmi w bramie.

Ps 139,13–16

Lekcja 17: s. 5

13 Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki. 14 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę, 15 nie tajna Ci moja istota, kiedy w ukryciu powstawałem, utkany w głębi ziemi. 16 Oczy Twoje widziały me czyny i wszystkie są spisane w Twej księdze; dni określone zostały, chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastał.

Ps 142,1–8

Lekcja 17: s. 11

Ps 142: W druku: Ps 9,2–3; 142. Po średniku sam numer, czyli cały Psalm 142 (Ps 9 nie ma wersetu 142).

1 Pieśń pouczająca. Dawidowa - gdy był w jaskini. Modlitwa. 2 Głośno wołam do Pana, głośno błagam Pana. 3 Wylewam przed Nim swą troskę, wyjawiam przed Nim swą udrękę. 4 Gdy duch mój we mnie ustaje, Ty znasz moją ścieżkę. Na drodze, po której kroczę, ukryli na mnie sidło. 5 Oglądam się w prawo i patrzę: a nie ma nikogo, kto by miał wzgląd na mnie. Znikła dla mnie możność pomocy, nie ma nikogo, kto by dbał o moje życie.

6 Do Ciebie wołam, o Panie, mówię: Ty jesteś moją ucieczką, udziałem moim w ziemi żyjących. 7 Zważ na moje wołanie, bo jestem bardzo słaby. Wybaw mię od prześladowców, gdyż są ode mnie mocniejsi. 8 Wyprowadź mnie z więzienia, bym dziękował imieniu Twojemu. Otoczą mnie sprawiedliwi, gdy okażesz mi dobroć.

Ps 145,1–7.10–14

Lekcja 17: s. 3, 11, 13

1 Pieśń pochwalna. Dawida. Chcę Cię wywyższać, Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe na zawsze i na wieki. 2 Każdego dnia będę Cię błogosławił i na wieki wysławiał Twe imię. 3 Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. 4 Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny. 5 Głoszą wspaniałą chwałę Twego majestatu i rozpowiadają Twe cuda.

6 I mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych, i opowiadają Twą wielkość. 7 Przekazują pamięć o Twej wielkiej dobroci i radują się Twą sprawiedliwością.

10 Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje i święci Twoi niech Cię błogosławią! 11 Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę, 12 aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twego królestwa. 13 Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków, Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia. Pan jest wierny we wszystkich swych słowach i we wszystkich swoich dziełach święty. 14 Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębionych.

Ps 147,1–20

Lekcja 17: s. 11

1 Alleluja. Dobrze jest grać naszemu Bogu, wdzięcznie jest nucić pieśń pochwalną. 2 Pan buduje Jeruzalem, gromadzi rozproszonych z Izraela; 3 On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany. 4 On liczbę gwiazd oznacza, wszystkie je woła po imieniu. 5 Pan nasz jest wielki i zasobny w siły, mądrość Jego jest niewypowiedziana.

6 Pan dźwiga pokornych, a poniża występnych aż do ziemi. 7 Śpiewajcie pieśń dziękczynną Panu, grajcie Bogu naszemu na harfie. 8 On niebo okrywa chmurami, deszcz przygotowuje dla ziemi; sprawia, że góry wypuszczają trawę i zioła, by ludziom służyły; 9 On daje pokarm bydłu, pisklętom kruka to, o co wołają. 10 Nie kocha się w sile rumaka; nie ma też upodobania w goleniach męża.

11 Podobają się Panu ci, którzy się Go boją, którzy wyczekują Jego łaski. 12 Chwal, Jerozolimo, Pana, chwal Boga twego, Syjonie! 13 Umacnia bowiem zawory bram twoich i błogosławi synom twoim w tobie. 14 Zapewnia pokój twoim granicom, nasyca ciebie najlepszą pszenicą. 15 Na ziemię zsyła swoje orędzie, mknie chyżo Jego słowo.

16 On daje śnieg niby wełnę, a szron jak popiół rozsiewa. 17 Ciska swój grad jak okruchy chleba; od Jego mrozu ścinają się wody. 18 Posyła słowo swoje i każe im tajać; każe wiać swemu wiatrowi, a spływają wody. 19 Obwieścił swoje słowa Jakubowi, Izraelowi ustawy swe i wyroki. 20 Żadnemu narodowi tak nie uczynił: o swoich wyrokach ich nie pouczył. Alleluja.

Księga Przysłów

Prz 1,2–9.22

Lekcja 17: s. 2, 9, 10, 11

2 by mądrość osiągnąć i karność, pojąć słowa rozumne, 3 zdobyć staranne wychowanie: prawość, rzetelność, uczciwość; 4 prostaczkom udzielić rozwagi, a młodym - rozsądku i wiedzy. 5 Mądry, słuchając, pomnaża swą wiedzę, rozumny nabywa biegłości: 6 jak pojąć przysłowie i zdanie, słowa i zagadki mędrców.

7 Podstawą wiedzy jest bojaźń Pańska, lecz głupcy odrzucają mądrość i karność. 8 Synu mój, słuchaj napomnień ojca i nie odrzucaj nauk swej matki, 9 gdyż one ci są wieńcem powabnym dla głowy i naszyjnikiem cennym dla szyi.

22 Dokądże głupcy mają kochać głupotę, szydercy miłować szyderstwo, a nierozumni pogardzać nauką?

Prz 2,1–15

Lekcja 17: s. 2

1 Jeśli, synu, nauki me przyjmiesz i zachowasz u siebie wskazania, 2 ku mądrości nachylisz swe ucho, ku roztropności nakłonisz swe serce, 3 tak, jeśli wezwiesz rozsądek, przywołasz donośnie rozwagę, 4 jeśli szukać jej poczniesz jak srebra i pożądać jej będziesz jak skarbów - 5 to bojaźń Pańską zrozumiesz, osiągniesz znajomość Boga.

6 Bo Pan udziela mądrości, z ust Jego - wiedza, roztropność: 7 dla prawych On chowa swą pomoc, On - tarczą żyjącym uczciwie. 8 On strzeże ścieżek prawości, ochrania drogi pobożnych. 9 Wtedy sprawiedliwość pojmiesz i prawość, i rzetelność - i każdą dobrą ścieżkę, 10 gdyż mądrość zagości w twym sercu, wiedza ucieszy twą duszę.

11 Rozwaga pilnować cię będzie, roztropność na straży twej stanie. 12 Ustrzeże cię od drogi występku, od ludzi mówiących przewrotnie, 13 co opuścili ścieżki prawości, by chodzić mrocznymi drogami - 14 radością ich czynić nieprawość, ze zła, przewrotności się cieszą, 15 bo drogi ich pełne są fałszu i błądzą po swoich ścieżkach.

Prz 3,5–26.35

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10, 17, 20

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami całego dochodu,

10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i tłocznie przeleją się moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi. 13 Szczęśliwy, kto mądrość osiągnął, mąż, który nabył rozwagi: 14 bo lepiej ją posiąść niż srebro, ją raczej nabyć niż złoto,

15 zdobycie jej lepsze od pereł, nie równe jej żadne klejnoty. 16 W prawicy swej trzyma ona dni długie, w lewicy - bogactwo, pomyślność; 17 jej drogi drogami miłymi, ku szczęściu wiodą wszystkie jej ścieżki. 18 Dla tego, co strzeże jej, drzewem jest życia, a kto się jej trzyma - szczęśliwy. 19 Pan umocnił ziemię mądrością, niebiosa utwierdził rozumem.

20 Przez Jego wiedzę wytrysły odmęty, a rosę spuszczają obłoki. 21 Przezorności, rozwagi, strzeż, mój synu, niech one ci z oczu nie schodzą, 22 a życiem twej duszy się staną, wdzięczną ozdobą dla szyi. 23 I drogą swą pójdziesz bezpiecznie, bo noga się twoja nie potknie; 24 gdy spoczniesz, nie zaznasz trwogi, zaśniesz, a sen twój będzie przyjemny.

25 Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy dotknie przewrotnych; 26 bo z tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę ochroni.

35 Mądrzy dostąpią chwały, udziałem głupich jest hańba.

Prz 4,1–6.10–27

Lekcja 17: s. 2

1 Słuchajcie, synowie, rad ojca, by poznać
mądrość, zważajcie! 2 Udzielam wam cennej
nauki: nie gardźcie mym pouczeniem, 3 bo i ja
byłem synem u ojca, kochanym, jedynym dla
matki, 4 a tymi słowami mnie uczył: Niech będą w
tym sercu zamknięte wskazania, strzeż mych
nakazów, byś żył; 5 nabywaj mądrości, nabywaj
rozwagi, nie zapominaj słów moich ust!

6 Nie gardź nią, bo ciebie ocali, ukochaj ją, będzie
cię strzegła.

10 Posłuchaj, synu, przyjmij moje słowa, a życie się
twoje przedłuży. 11 Poprowadzę cię drogą
mądrości, ścieżkami prawości powiodę. 12 Gdy
pójdziesz nią - kroki twe będą swobodne, i
choćbyś biegł, nie potkniesz się. 13 Słuchaj nauki i
nie gardź nią, strzeż jej, gdyż ona twym życiem. 14
Nie wstępuj na ścieżkę grzeszników, nie wchodź
na drogę złych ludzi;

15 unikaj jej, na nią nie wkraczaj, omiń ją, odwróć
się od niej! 16 Bo nie zasną, gdy czegoś nie zbroją,
sen ich odleci, gdy nie zaszkodzą, 17 bo jedzą
chleb nieprawości i piją wino przemocy. 18 Ścieżka
prawych - to światło poranne, wschodzi - wzrasta
aż do południa; 19 droga grzeszników jak gęsty
mrok, nie wiedzą, o co się potkną.

20 Zważaj, synu, na moje słowa, do uwag mych
nakłoń swe ucho; 21 niech one nie schodzą ci z
oczu, przechowuj je pilnie w swym sercu; 22 bo
życiem są dla tych, co je otrzymali, lekarstwem
całego ich ciała. 23 Z całą pilnością strzeż swego
serca, bo życie ma tam swoje źródło. 24 Fałszu ust
się wystrzegaj, od warg przewrotnych bądź z
dala!

25 Twe oczy niech patrzą na wprost, przed siebie
kieruj powieki. 26 Uważaj, gdzie krok masz
postawić, i wszystkie twe drogi niech będą
pewne. 27 Nie zbaczaj na lewo i prawo, odwróć
swą nogę od złego!

Prz 5,1–23

Lekcja 17: s. 2, 8

1 Ku mojej mądrości zwróć się, mój synu, ku mojej
rozwadze nakłoń swe ucho, 2 abyś zachował
roztropność, twe usta niech strzegą rozsądku! 3
Bo miód wycieka z warg obcej, podniebienie jej
gładkie jak olej, 4 lecz w końcu będzie gorzka niby
piołun i ostra jak miecz obosieczny. 5 Jej nogi
zstępują ku śmierci, do Szeolu zmierzają jej kroki,

6 byś nie ujrzał drogi życia, jej ścieżki wiją się
niedostrzegalnie. 7 Więc teraz, mój synu,
posłuchaj: nie odstępuj od moich pouczeń; 8 idź
drogą swą od niej daleko, pod drzwi jej domu nie
podchodź, 9 byś obcym swej sławy nie oddał, a lat
swych okrutnikowi, 10 by z pracy twej inni nie tyli,
by mienie twe nie szło w dom obcy.

11 Na końcu przyjdzie ci wzdychać, gdy ciało i siły
wyczerpiesz. 12 Powiesz: Nie cierpiałem upomnień
- nauką wzgardziło me serce, 13 nie dbałem na
głos wychowawców, nie dawałem posłuchu
nauczającym mnie; 14 o włos, a popadłbym w
wielkie nieszczęście pośród rady i zgromadzenia.
15 Pij wodę z własnej cysterny, tę, która płynie z
twej studni.

16 Na zewnątrz mają bić twoje źródła? Tworzyć na
placach strumienie? 17 Niech służy dla ciebie
samego, a nie innym wraz z tobą; 18 niech źródło
twe świętym zostanie, znajduj radość w żonie
młodości. 19 Przemiła to łania i wdzięczna kozica,
jej piersią upajaj się zawsze, w miłości jej stale
czuj rozkosz! 20 Po cóż, mój synu, upajać się obcą i
obejmować piersi nieznanej?

21 Bo drogi ludzkie - przed oczyma Pana, On widzi
wszystkie ich ścieżki. 22 Gdy grzesznym
nieprawość owładnie, trzymają go więzy
występku. 23 Umrze on z braku nauki, pobłądzi z
ogromu głupoty.

Prz 6,20–23

Lekcja 17: s. 2, 8

20 Strzeż, synu, nakazów ojca, nie gardź nauką
matki, 21 w sercu je wyryj na zawsze i zawieś
sobie na szyi! 22 Gdy idziesz, niech one cię wiodą,
czuwają nad tobą, gdy zaśniesz; gdy budzisz się -
mówią do ciebie: 23 bo lampą jest nakaz, a
światłem Prawo, drogą do życia - upomnienie,
nagana.

Prz 10,1.13–14.17–18.23

Lekcja 17: s. 8, 9, 18

1 Przysłowia Salomona. Mądry syn radością ojca,
strapieniem matki syn głupi.

13 Na wargach rozumnego jest mądrość, a kij - na
grzbiecie tego, komu jej brak. 14 Mądrzy swą
wiedzę gromadzą, usta głupiego grożą
zniszczeniem.

17 Kto strzeże karności, ten idzie ku życiu, kto
gardzi upomnieniem - ku zatracie. 18 Usta
nieprawe nienawiść ujawnią, głupi, kto rozgłasza
niesławę.

23 Radością głupiego - czyny haniebne, a męża
rozważnego - mądrość.

Prz 11,14

Lekcja 17: s. 20

14 Z braku rządów naród upada, wybawienie, gdzie wielki doradca.

Prz 12,1.15

Lekcja 17: s. 2, 9, 10

1 Kto napomnienie lubi, kocha mądrość, kto nagan nie znosi, jest głupi.

15 Głupi uważa swą drogę za słuszną, ale rozważny posłucha rady.

Prz 13,1.16.18.24

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10

1 Syn mądry miłuje karcenie, naśmiewca nie słucha nagany.

16 Roztropny czyni wszystko z rozwagą, a dureń ujawnia głupotę.

18 W biedzie jest i hańbie, kto gardzi karnością, we czci zaś - kto strzeże upomnień.

24 Nie kocha syna, kto rózgi żałuje, kto kocha go - w porę go karci.

Prz 14,3.8–9.16–17

Lekcja 17: s. 9

3 W ustach głupiego rózga na jego pychę, a wargi mądrych osłonią ich samych.

8 Mądrością rozumnego - poznanie swej drogi, zwodzenie siebie - głupotą niemądrych. 9 Głupców zwodzi występek, u sprawiedliwych jest łaska.

16 Mądry się boi, od złego ucieka, a głupi się unosi, czuje się pewnym. 17 Człowiek porywczy popełnia głupstwa, a przebiegły jest znienawidzony.

Prz 15,5.10.20.22.32–33

Lekcja 17: s. 2, 9, 10, 20

5 Głupi pogardza napomnieniem ojca, kto rad przestrzega - mądrzeje.

10 Dla odstępcy od drogi surowa jest kara, kto karcenia nie znosi, ten umrze.

20 Mądry syn radością ojca, a matką gardzi syn głupi.

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one, gdzie wielu doradców.

32 Odrzucić wskazówki - to sobą pogardzić, zdobywa się mądrość - słuchaniem uwag. 33 Bojaźń Pańska jest szkołą mądrości, pokora poprzedza sławę.

Prz 16,9

Lekcja 17: s. 9

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz Pan utwierdza kroki.

Prz 17,9.25

Lekcja 17: s. 9, 18

9 Kto szuka miłości, cudzy błąd tai; kto sprawę rozgłasza, poróżnia przyjaciół.

25 Zmartwieniem ojca syn niemądry, goryczą - swej rodzicielki.

Prz 18,2

Lekcja 17: s. 9

2 Głupi nie lubi się zastanawiać, lecz tylko swe zdanie przedstawić.

Prz 19,1.18.26

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10

1 Więcej wart biedak, co żyje uczciwie, niż głupiec o ustach kłamliwych.

18 ćwicz syna, dopóki jest nadzieja, nie unoś się aż do skrzywdzenia go.

26 Kto ojca znieważa, a matkę wypędza, jest synem bezecnym, zhańbionym.

Prz 20,3.9.11.19

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 9, 18

3 Zaprzestać sporu - zaszczytem dla męża, bo każdy, kto głupi, wybucha.

9 Kto powie: Ustrzegłem czystości serca, wolny jestem od grzechu?

11 Już chłopca można poznać po zachowaniu, czy prawe i czyste będą jego czyny.

19 Obmówca wyjawia sekrety, zatem nie obcuj z gadułą!

Prz 21,2

Lekcja 17: s. 2

2 Każdego droga zdaje mu się prawa, lecz Pan osądza serca.

Prz 22,6.15

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 8, 9, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Wdrażaj chłopca w prawidła jego drogi, a nie zejdzie z niej i w starości.

15 W sercu chłopięcym głupota się mieści, rózga karności wypędzi ją stamtąd.

Prz 23,13–14

Lekcja 17: s. 8, 9, 10

13 Karcenia chłopcu nie żałuj, gdy rózgą uderzysz - nie umrze. 14 Ty go uderzysz rózgą, a od Szeolu zachowasz mu duszę.

Prz 24,16

Lekcja 17: s. 21

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a występni w nieszczęściu upadną.

Prz 25,11–12

Lekcja 17: s. 5

11 Złote jabłka na sprzętach ze srebra - to słowo mówione w czasie właściwym. 12 Złota obrączka, kolia ze szczerego złota - wskazówka mądrego dla uszu uważnych.

Prz 26,3.11

Lekcja 17: s. 9

3 Na konia - bicz, na osła - wędzidło, a kij na plecy głupiego.

11 Jak pies do wymiotów powraca, tak głupi powtarza szaleństwa.

Prz 27,1–2.12.17

Lekcja 17: s. 13, 18, 19, 20

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali - nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe wargi.

12 Rozważny zło widzi i kryje się, nierozważni tam idą i szkodę ponoszą.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia charakter bliźniego.

Prz 28,26

Lekcja 17: s. 9

26 Kto swemu sercu ufa - ten głupi; kto żyje w mądrości - znajdzie ocalenie.

Prz 29,11.15.17

Lekcja 17: s. 8, 9, 10

11 Głupi ujawnia cały swój gniew, mądry go w końcu uśmierza.

15 Rózga i karcenie udziela mądrości; chłopiec pozostawiony sobie jest wstydem dla matki.

17 Karć syna: kłopotów ci to zaoszczędzi i pociechą twej duszy się stanie.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 17: s. 3, 16, 18

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za kłamcę.

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle - rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 17: s. 20

9 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry zysk ze swej pracy. 10 Bo gdy upadną, jeden podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł.

Koh 7,9

Lekcja 17: s. 9

9 Nie bądź pochopny w duchu do gniewu, bo gniew przebywa w piersi głupców.

Koh 8,11

Lekcja 17: s. 9

11 Ponieważ wyroku nad czynem złym nie wykonuje się zaraz, dlatego serce synów ludzkich bardzo jest skore do czynów złych;

Koh 12,13–14

Lekcja 17: s. 1

13 Koniec mowy. Wszystkiego tego wysłuchawszy: Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo cały w tym człowiek! 14 Bóg bowiem każdą sprawę wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 55,6–11

Lekcja 17: s. 2, 4, 16

6 Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć,
wzywajcie Go, dopóki jest blisko! 7 Niechaj
bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy
swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a
Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż
hojny jest w przebaczaniu. 8 Bo myśli moje nie są
myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami
- wyrocznia Pana. 9 Bo jak niebiosa górują nad
ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i
myśli moje - nad myślami waszymi. 10 Zaiste,
podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam
nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie
użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje
nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego,

11 tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie
wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie
dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie
swego posłannictwa.

Księga Jeremiasza

Jr 17,9

Lekcja 17: s. 4

9 Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i
niepoprawne - któż je zgłębi?

Jr 29,11–14

Lekcja 17: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

11 Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie
zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów
pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam
przyszłość, jakiej oczekujecie. 12 Będziecie Mnie
wzywać, zanosząc do mnie swe modlitwy, a ja
was wysłucham. 13 Będziecie Mnie szukać i
znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie
szukać z całego serca. 14 Ja zaś sprawię, że Mnie
znajdziecie - wyrocznia Pana - <i odwrócę wasz
los, zgromadzę spośród wszystkich narodów i z
wszystkich miejsc, po których was rozproszyłem -
wyrocznia Pana - i przyprowadzę was do miejsca,
skąd was wygnałem>.

Lamentacje

Lm 3,32

Lekcja 17: s. 9, 10

32 Gdyż jeśli uniży, ma litość w dobroci swej
niezmiernej;

Księga Ezechiela

Ez 18,4.20

Lekcja 17: s. 4

4 Oto wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak
osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która
zgrzeszyła.

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,2–16.23–24.43–48

Lekcja 17: s. 1, 3, 5, 7, 8, 10, 17, 18, 19

2 Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi
słowami: 3 Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie. 4
Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni
będą pocieszeni. 5 Błogosławieni cisi, albowiem
oni na własność posiądą ziemię. 6 Błogosławieni,
którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem
oni będą nasyceni.

7 Błogosławieni miłosierni, albowiem oni
miłosierdzia dostąpią. 8 Błogosławieni czystego
serca, albowiem oni Boga oglądać będą. 9
Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. 10
Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla
sprawiedliwości, albowiem do nich należy
królestwo niebieskie. 11 Błogosławieni jesteście,
gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują was, i gdy
z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na
was.

12 Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda
wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali
proroków, którzy byli przed wami. 13 Wy jesteście
solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak,
czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda,
chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. 14
Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć
miasto położone na górze. 15 Nie zapala się też
światła i nie stawia pod korcem, ale na

świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. [16] Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

[23] Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, [24] zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

[43] Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. [44] A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; [45] tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. [46] Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? [47] I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

[48] Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,34

Lekcja 17: s. 18

[34] Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.12.26–27

Lekcja 17: s. 2, 7, 8, 12, 17, 19

[1] Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. [2] Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. [3] Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? [4] Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? [5] Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

[12] Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy.

[26] Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. [27] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,28–31

Lekcja 17: s. 17

[28] Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. [29] Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. [30] U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. [31] Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Mt 18,21–35

Lekcja 17: s. 17

[21] Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? [22] Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. [23] Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami. [24] Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. [25] Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

[26] Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam. [27] Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. [28] Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: Oddaj, coś winien! [29] Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie. [30] On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

[31] Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. [32] Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. [33] Czyż więc i ty nie powinieneś był ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą? [34] I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda. [35] Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 17: s. 3, 12, 19

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 17: s. 7, 8, 17

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–30

Lekcja 17: s. 6, 19

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem,
który mając się udać w podróż, przywołał swoje
sługi i przekazał im swój majątek. 15 Jednemu dał
pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden,
każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz
16 ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł,
puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. 17 Tak samo
i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał
drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden,
poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze
swego pana.

19 Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i
zaczął rozliczać się z nimi. 20 Wówczas przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć
talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. 21
Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma
cię postawię: wejdź do radości twego pana! 22
Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa
talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa
talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. 23 Rzekł
mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś
wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię
postawię: wejdź do radości twego pana!

24 Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i
rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek
twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i
zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. 25 Bojąc się więc,
poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto
masz swoją własność! 26 Odrzekł mu pan jego:
Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam,
gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie
rozsypał. 27 Powinieneś więc był oddać moje
pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z
zyskiem odebrał swoją własność. 28 Dlatego
odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma
dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak
że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma,
zabiorą nawet to, co ma. 30 A sługę
nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz - w
ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Mt 28,18–20

Lekcja 17: s. 5, 11, 12, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi
słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i
na ziemi. 19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie
narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i
Ducha Świętego. 20 Uczcie je zachowywać
wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z
wami przez wszystkie dni, aż do skończenia
świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 11,25–26

Lekcja 17: s. 7, 10, 12, 19

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli
macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,
który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia
wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,40

Lekcja 17: s. 2

40 Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy,
dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego
nauczyciel.

Łk 9,23–25

Lekcja 17: s. 5, 6, 17

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.
25 Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat
zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?

Łk 10,2.20

Lekcja 17: s. 11, 12, 14, 18

2 Powiedział też do nich: żniwo wprawdzie
wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana
żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo.

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam
poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona
zapisane są w niebie.

Łk 11,28

Lekcja 17: s. 1, 4

28 Lecz On rzekł: Owszem, ale przecież
błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i
zachowują je.

Łk 12,13–48

Lekcja 17: s. 6

13 Wtedy ktoś z tłumu rzekł do Niego:
Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się
podzielił ze mną spadkiem. 14 Lecz On mu
odpowiedział: Człowieku, któż Mię ustanowił
sędzią albo rozjemcą nad wami? 15 Powiedział też
do nich: Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej
chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa [we
wszystko], życie jego nie jest zależne od jego
mienia. 16 I opowiedział im przypowieść:
Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze
obrodziło pole. 17 I rozważał sam w sobie: Co tu
począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów.

18 I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a
pobuduję większe i tam zgromadzę całe zboże i
moje dobra. 19 I powiem sobie: Masz wielkie
zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj,
jedz, pij i używaj! 20 Lecz Bóg rzekł do niego:
Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy
od ciebie; komu więc przypadnie to, coś
przygotował? 21 Tak dzieje się z każdym, kto
skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty
przed Bogiem. 22 Potem rzekł do swoich uczniów:
Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się
zbytnio o życie, co macie jeść, ani o ciało, czym
macie się przyodziać.

23 życie bowiem więcej znaczy niż pokarm, a ciało
więcej niż odzienie. 24 Przypatrzcie się krukom:
nie sieją ani żną; nie mają piwnic ani spichrzów, a
Bóg je żywi. O ileż ważniejsi jesteście wy niż
ptaki! 25 Któż z was przy całej swej trosce może
choćby chwilę dołożyć do wieku swego życia? 26
Jeśli więc nawet drobnej rzeczy [uczynić] nie
możecie, to czemu zbytnio troszczycie się o inne?
27 Przypatrzcie się liliom, jak rosną: nie pracują i
nie przędą. A powiadam wam: Nawet Salomon w
całym swym przepychu nie był tak ubrany jak
jedna z nich.

28 Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro
do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa,
o ileż bardziej was, małej wiary! 29 I wy zatem nie
pytajcie, co będziecie jedli i co będziecie pili, i nie
bądźcie o to niespokojni! 30 O to wszystko bowiem
zabiegają narody świata, lecz Ojciec wasz wie, że
tego potrzebujecie. 31 Starajcie się raczej o Jego
królestwo, a te rzeczy będą wam dodane. 32 Nie
bój się, mała trzódko, gdyż spodobało się Ojcu
waszemu dać wam królestwo.

33 Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jałmużnę!
Sprawcie sobie trzosy, które nie niszczeją, skarb
niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie
dostaje ani mól nie niszczy. 34 Bo gdzie jest skarb
wasz, tam będzie i serce wasze. 35 Niech będą
przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! 36
A wy [bądźcie] podobni do ludzi, oczekujących
swego pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby
mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. 37
Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie
czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę,
powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść
do stołu, a obchodząc będzie im usługiwał.

38 Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjd ie,
szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. 39 A to
rozumiejcie, że gdyby gospodarz wiedział, o
której godzinie złodziej ma przyjść, nie pozwoliłby
włamać się do swego domu. 40 Wy też bądźcie
gotowi, gdyż o godzinie, której się domyślacie,
Syn Człowieczy przyjdzie. 41 Wtedy Piotr zapytał:
Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też
do wszystkich? 42 Pan odpowiedział: Któż jest
owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan
ustanowi nad swoją służbą, żeby na czas wydzielił
jej żywność?

43 Szczęśliwy ten sługa, którego pan powróciwszy
zastanie przy tej czynności. 44 Prawdziwie
powiadam wam: Postawi go nad całym swoim
mieniem. 45 Lecz jeśli sługa ów powie sobie w
duszy: Mój pan ociąga się z powrotem, i zacznie
bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się,
46 to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie

spodziewa, i o godzinie, której nie zna; każe go ćwiartować i z niewiernymi wyznaczy mu miejsce. 47 Sługa, który zna wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę.

48 Ten zaś, który nie zna jego woli i uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

Łk 14,28–30

Lekcja 17: s. 12

28 Bo któż z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie wpierw i nie oblicza wydatków, czy ma na wykończenie? 29 Inaczej, gdyby założył fundament, a nie zdołałby wykończyć, wszyscy, patrząc na to, zaczęliby drwić z niego: 30 Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał wykończyć.

Łk 16,10–13

Lekcja 17: s. 6

10 Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. 11 Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? 12 Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? 13 żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

Ewangelia według św. Jana

J 1,12

Lekcja 17: s. 4, 5

12 Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego -

J 3,16–18.27–36

Lekcja 17: s. 4, 5

16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. 17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. 18 Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

27 Na to Jan odrzekł: Człowiek nie może otrzymać niczego, co by mu nie było dane z nieba. 28 Wy sami jesteście mi świadkami, że powiedziałem: Ja nie jestem Mesjaszem, ale zostałem przed Nim posłany. 29 Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubieńca, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubieńca. Ta zaś moja radość doszła do szczytu. 30 Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał. 31 Kto przychodzi z wysoka, panuje nad wszystkimi, a kto z ziemi pochodzi, należy do ziemi i po ziemsku przemawia. Kto z nieba pochodzi, Ten jest ponad wszystkim.

32 Świadczy On o tym, co widział i słyszał, a świadectwa Jego nikt nie przyjmuje. 33 Kto przyjął Jego świadectwo, wyraźnie potwierdził, że Bóg jest prawdomówny. 34 Ten bowiem, kogo Bóg posłał, mówi słowa Boże: a z niezmierzonej obfitości udziela /mu/ Ducha. 35 Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w Jego ręce. 36 Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz grozi mu gniew Boży.

J 4,23–24

Lekcja 17: s. 11, 12

23 Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. 24 Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie.

J 13,12–17

Lekcja 17: s. 1, 2, 3, 12

12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? 13 Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał.

17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

J 14,15.21.23–24

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 8, 10, 22, 23

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie

umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

J 15,5

Lekcja 17: s. 20

5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 17: s. 5, 12, 14

8 ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

Dz 2,42–47

Lekcja 17: s. 11

42 Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. 43 Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. 44 Ci wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. 45 Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. 46 Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca.

47 Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Dz 4,12.32

Lekcja 17: s. 4, 11

12 I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni.

32 Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

Dz 5,42

Lekcja 17: s. 11

42 Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie.

Dz 23,1

Lekcja 17: s. 20

1 Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn, przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 17: s. 20

16 I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

List do Rzymian

Rz 2,21

Lekcja 17: s. 17

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

21 Ty, który uczysz drugich, sam siebie nie uczysz. Głosisz, że nie wolno kraść, a kradniesz.

Rz 3,10–12.23

Lekcja 17: s. 4

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, nawet ani jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma, kto by szukał Boga. 12 Wszyscy zboczyli z drogi, zarazem się zepsuli, nie ma takiego, co dobrze czyni, zgoła ani jednego.

23 wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej,

Rz 5,3–5.8.12–14

Lekcja 17: s. 4, 17

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4 a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.

12 Dlatego też jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli… 13 Bo i przed

Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. 14 A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść.

Rz 6,23

Lekcja 17: s. 4

23 Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 8,1–10.28–29.36–39

Lekcja 17: s. 2, 4, 17, 20

1 Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia. 2 Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci. 3 Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, [tego dokonał Bóg]. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla [usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech, 4 aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha. 5 Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch.

6 Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. 7 A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani nawet nie jest do tego zdolna. 8 A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. 9 Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. 10 Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia.

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29 Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 12,1–21

Lekcja 17: s. 5, 7, 10, 12, 18, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. 3 Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo - według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył. 4 Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność - 5 podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami.

6 Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar proroctwa - [do stosowania] zgodnie z wiarą; 7 bądź to urząd diakona - dla wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela - dla wypełniania czynności nauczycielskich; 8 bądź dar upominania - dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, [niech to czyni] ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym, [niech działa] z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie.

11 Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12 Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności. 14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują. Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą.

16 Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za

mądrych. [17] Nikomu złem za złe nie odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich ludzi. [18] Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. [19] Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście [Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale: Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. [20] Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc, węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę.

[21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 13,1–5.8–10

Lekcja 17: s. 7, 19

[1] Każdy niech będzie poddany władzom, sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te, które są, zostały ustanowione przez Boga. [2] Kto więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się przeciwstawili, ściągną na siebie wyrok potępienia. [3] Albowiem rządzący nie są postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a otrzymasz od niej pochwałę. [4] Jest ona bowiem dla ciebie narzędziem Boga, [prowadzącym] ku dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej kary temu, który czyni źle. [5] Należy więc jej się poddać nie tylko ze względu na karę, ale ze względu na sumienie.

[8] Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. [9] Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne - streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. [10] Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa.

Rz 14,12–13.19

Lekcja 17: s. 5, 6, 7, 12, 20

[12] Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. [13] Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

[19] Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,1–2

Lekcja 17: s. 5, 6, 7, 11, 12

[1] A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze], powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi, a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. [2] Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,26–31

Lekcja 17: s. 22, 23

[26] Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. [27] Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; [28] i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, [29] tak by się żadne stworzenie nie chełpiło wobec Boga. [30] Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,

[31] aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten, kto się chlubi.

1 Kor 2,9–14

Lekcja 17: s. 4, 17

[9] lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. [10] Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego. [11] Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. [12] Otóż myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. [13] A głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej mądrości, lecz pouczeni przez Ducha, przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z Ducha.

[14] Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić.

1 Kor 3,19–20

Lekcja 17: s. 16

19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u
Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia
zamysły przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że
próżne są zamysły mędrców.

1 Kor 4,1–2.14–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 6, 19

1 Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. 2 A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny.

14 Nie piszę tego, żeby was zawstydzić, lecz aby
was napomnieć - jako moje najdroższe dzieci. 15
Choćbyście mieli bowiem dziesiątki tysięcy
wychowawców w Chrystusie, nie macie wielu
ojców; ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem
was w Chrystusie Jezusie. 16 Proszę was przeto,
bądźcie naśladowcami moimi.

1 Kor 6,12–20

Lekcja 17: s. 6

12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi
korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie
oddam się w niewolę. 13 Pokarm dla żołądka, a
żołądek dla pokarmu. Bóg zaś unicestwi jedno i
drugie. Ale ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla
Pana, a Pan dla ciała. 14 Bóg zaś i Pana wskrzesił i
nas również swą mocą wskrzesi z martwych. 15
Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami
Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa
będę je czynił członkami nierządnicy? Przenigdy!
16 Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z
nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą
bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym
ciałem.

17 Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim
jednym duchem. 18 Strzeżcie się rozpusty; wszelki
grzech popełniony przez człowieka jest na
zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą,
przeciwko własnemu ciału grzeszy. 19 Czyż nie
wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha
Świętego, który w was jest, a którego macie od
Boga, i że już nie należycie do samych siebie? 20
Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci.
Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 10,13.31

Lekcja 17: s. 4, 5, 17, 21

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 11,1.29–32

Lekcja 17: s. 1, 2, 8, 9, 10

1 Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem
naśladowcą Chrystusa.

29 Kto bowiem spożywa i pije nie zważając na
Ciało [Pańskie], wyrok sobie spożywa i pije. 30
Dlatego to właśnie wielu wśród was słabych i
chorych i wielu też umarło. 31 Jeżeli zaś sami
siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni. 32 Lecz
gdy jesteśmy sądzeni przez Pana, upomnienie
otrzymujemy, abyśmy nie byli potępieni ze
światem.

1 Kor 12,4–7.11

Lekcja 17: s. 5

4 Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; 5 różne
też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; 6
różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg,
sprawca wszystkiego we wszystkich. 7 Wszystkim
zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra.

11 Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch,
udzielając każdemu tak, jak chce.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 17: s. 7, 8, 9, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic
części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 17: s. 19

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują
się dobre obyczaje

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–4

Lekcja 17: s. 9

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga.

2 Kor 2,6–8.14–17

Lekcja 17: s. 7, 9, 18

6 Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona przez większość spośród was. 7 Raczej wypada teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu, aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego sprawę rozstrzygnęli z miłością.

14 Lecz Bogu niech będą dzięki za to, że pozwala nam zawsze zwyciężać w Chrystusie i roznosić po wszystkich miejscach woń Jego poznania. 15 Jesteśmy bowiem miłą Bogu wonnością Chrystusa zarówno dla tych, którzy dostępują zbawienia, jak i dla tych, którzy idą na zatracenie; 16 dla jednych jest to zapach śmiercionośny - na śmierć, dla drugich zapach ożywiający - na życie. A któż temu sprosta? 17 Nie jesteśmy bowiem jak wielu, którzy kupczą słowem Bożym, lecz ze szczerości, jak od Boga mówimy w Chrystusie przed Bogiem.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 17: s. 2, 12, 20

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 5,9.14–21

Lekcja 17: s. 4, 5, 6, 7, 17, 18, 19

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał. 16 Tak więc i my odtąd już nikogo nie znamy według ciała; a jeśli nawet według ciała poznaliśmy Chrystusa, to już więcej nie znamy Go w ten sposób. 17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania.

19 Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. 21 On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 8,1–5

Lekcja 17: s. 6, 12

1 Donosimy wam, bracia, o łasce Bożej, jakiej dostąpiły Kościoły Macedonii, 2 jak to w dotkliwej próbie ucisku uradowały się bardzo i jak skrajne ich ubóstwo zajaśniało bogactwem prostoty. 3 Według możliwości, a nawet - zaświadczam to - ponad swe możliwości okazały gotowość, 4 nalegając na nas bardzo i prosząc o łaskę współdziałania w posłudze na rzecz świętych. 5 I nie tylko tak było, jakeśmy się spodziewali, lecz ofiarowały siebie samych najprzód Panu, a potem nam przez wolę Bożą.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 17: s. 17, 18

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie samych mierzą miarą własnej osoby i porównują się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,9–10.15

Lekcja 17: s. 12, 20

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

15 Ja zaś bardzo chętnie poniosę wydatki i nawet
siebie samego wydam za dusze wasze. Czyż więc,
coraz bardziej was miłując, mniej będę miłowany?

List do Galatów

Ga 1,10

Lekcja 17: s. 6

10 A zatem teraz: czy zabiegam o względy ludzi,
czy raczej Boga? Czy ludziom staram się
przypodobać? Gdybym jeszcze teraz ludziom
chciał się przypodobać, nie byłbym sługą
Chrystusa.

Ga 5,13–14.16–17

Lekcja 17: s. 5, 17, 19

13 Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do
wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako
zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie,
miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! 14 Bo
całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie:
Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie
samego.

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

Ga 6,1–2.10

Lekcja 17: s. 5, 7, 9, 12

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

10 A zatem, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze
wszystkim, a zwłaszcza naszym braciom w
wierze.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 17: s. 20

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 4,1–3.14–16.25.29.31–32

Lekcja 17: s. 2, 5, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

14 [Chodzi o to], abyśmy już nie byli dziećmi,
którymi miotają fale i porusza każdy powiew
nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i
przebiegłości w sprowadzaniu na manowce
fałszu. 15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi. 16 Z Niego całe Ciało -
zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej

więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami.

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,4.15–17.19–20

Lekcja 17: s. 6, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 21

4 ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. 17 Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana.

19 przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. 20 Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa!

Ef 6,1–8.10–11.18

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, 22, 23

Ej 6,1–3 (pobrano: Ef 6,1–3): W druku błędny skrót Ej. Rozwinięto jako Ef na podstawie tego samego zadania zapamiętywania na stronie 313 oraz pozostałych odwołań na stronie 314.

1 Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. 2 Czcij ojca twego i matkę - jest to pierwsze przykazanie z obietnicą - 3 aby ci było dobrze i abyś był długowieczny na ziemi. 4 A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie! 5 Niewolnicy, ze czcią i bojaźnią w prostocie serca bądźcie posłuszni waszym doczesnym panom, jak Chrystusowi,

6 nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać, lecz jako niewolnicy Chrystusa, który z duszy pełnią wolę Bożą. 7 Z ochotą służcie, jak gdybyście [służyli] Panu, a nie ludziom, 8 świadomi tego, że każdy - jeśli uczyni co dobrego, otrzyma to z powrotem od Pana - czy to niewolnik, czy wolny.

10 W końcu bądźcie mocni w Panu - siłą Jego potęgi. 11 Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła.

18 wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 17: s. 13, 20

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 6, 7, 13, 17, 19, 21

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła

światła w świecie. [16] Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.

Flp 3,13–17

Lekcja 17: s. 2, 18

[13] Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, [14] pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie. [15] Wszyscy więc my, doskonali, tak to odczuwajmy: a jeśli odczuwacie coś inaczej, i to Bóg wam objawi. [16] W każdym razie: dokąd doszliśmy, w tę samą stronę zgodnie postępujmy! [17] Bądźcie, bracia, wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas.

Flp 4,6–8.11–13

Lekcja 17: s. 6, 11, 17, 18, 19, 20

[6] O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! [7] A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. [8] W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli!

[11] Nie mówię tego bynajmniej z powodu niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać sobie w warunkach, w jakich jestem. [12] Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. [13] Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5, 10, 13, 20

[9] Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu, [10] abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga. [11] Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości. [12] Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale świętych w światłości.

[21] I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze złe czyny, [22] teraz znów pojednał w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i nienagannych,

Kol 2,6–8

Lekcja 17: s. 3, 4

[6] Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie jako Panu, tak w Nim postępujcie: [7] zapuśćcie w Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni wdzięczności. [8] Baczcie, aby kto was nie zagarnął w niewolę przez tę filozofię będącą czczym oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie.

Kol 3,1–17.20–21.23–25

Lekcja 17: s. 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23

[1] Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. [2] Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. [3] Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. [4] Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale. [5] Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

[6] Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów buntu. [7] I wy niegdyś tak postępowaliście, kiedyście w tym żyli. [8] A teraz i wy odrzućcie to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! [9] Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, [10] a

przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego, który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/ Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z /całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe w Panu. 21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły ducha.

23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie Chrystusowi jako Panu! 25 Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

Kol 4,2.6

Lekcja 17: s. 11, 18

2 Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej wśród dziękczynienia.

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,3–13

Lekcja 17: s. 3, 4, 6

3 Upominanie zaś nasze nie pochodzi z błędu ani z nieczystej pobudki, ani z podstępu, 4 lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada nasze serca. 5 Nigdy przecież nie posługiwaliśmy się pochlebstwem w mowie - jak wiecie - ani też nie kierowaliśmy się ukrytą chciwością, czego Bóg jest świadkiem, 6 nie szukając ludzkiej chwały ani pośród was, ani pośród innych. 7 A jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was ciężarem, my jednak stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi.

8 Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko naukę Bożą, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy. 9 Pamiętacie przecież, bracia, naszą pracę i trud. Pracowaliśmy dniem i nocą, aby nikomu z was nie być ciężarem. Tak to wśród was głosiliśmy Ewangelię Bożą. 10 Sami jesteście świadkami i Bóg także, jak zachowywaliśmy się święcie, sprawiedliwie i nienagannie pośród was wierzących. 11 Wiecie: tak każdego z was zachęcaliśmy i zaklinaliśmy, jak ojciec swe dzieci, 12 abyście postępowali w sposób godny Boga, który was wzywa do swego królestwa i chwały.

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy przyjęliście słowo Boże, usłyszane od nas, przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale - jak jest naprawdę - jako słowo Boga, który działa w was wierzących.

1 Tes 4,3–7.10–12

Lekcja 17: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty, 4 aby każdy umiał utrzymywać ciało własne w świętości i we czci, 5 a nie w pożądliwej namiętności, jak to czynią nie znający Boga poganie. 6 Niech nikt w tej sprawie nie wykracza i nie oszukuje brata swego, albowiem, jak wam to przedtem powiedzieliśmy, zapewniając uroczyście: Bóg jest mścicielem tego wszystkiego. 7 Nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do świętości.

10 Czynicie to przecież w stosunku do wszystkich braci w całej Macedonii. 11 Zachęcam was jedynie, bracia, abyście coraz bardziej się doskonalili i

starali zachować spokój, spełniać własne obowiązki i pracować własnymi rękami, jak to wam nakazaliśmy. 12 Wobec tych, którzy pozostają na zewnątrz, zachowujcie się szlachetnie, a nie będzie wam potrzeba nikogo.

1 Tes 5,16–18.22

Lekcja 17: s. 11, 17, 18, 20, 21

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie! 18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

22 Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3.7.10–13

Lekcja 17: s. 2, 4, 6

3 Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od złego.

7 Sami bowiem wiecie, jak należy nas naśladować, bo nie wzbudzaliśmy wśród was niepokoju

10 Albowiem gdy byliśmy u was, nakazywaliśmy wam tak: Kto nie chce pracować, niech też nie je! 11 Słyszymy bowiem, że niektórzy wśród was postępują wbrew porządkowi: wcale nie pracują, lecz zajmują się rzeczami niepotrzebnymi. 12 Tym przeto nakazujemy i napominamy ich w Panu Jezusie Chrystusie, aby pracując ze spokojem, własny chleb jedli. 13 Wy zaś, bracia, nie zniechęcajcie się w czynieniu dobrze!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,1–4

Lekcja 17: s. 11

1 Zalecam więc przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi: 2 za królów i za wszystkich sprawujących władze, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą pobożnością i godnością. 3 Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, 4 który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy.

1 Tm 4,7–8.12

Lekcja 17: s. 3, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie! Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś przydatna jest do wszystkiego, mając zapewnienie życia obecnego i tego, które ma nadejść.

12 Niechaj nikt nie lekceważy twego młodego wieku, lecz wzorem bądź dla wiernych w mowie, w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości!

1 Tm 6,6.17–19

Lekcja 17: s. 6, 19

6 Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co wystarczy.

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do używania, 18 niech czynią dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby osiągnęli prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,1–2.15.19–22.24–26

Lekcja 17: s. 7, 8, 9, 11, 17, 18, 19, 21

1 Ty więc, moje dziecko, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie, a to, 2 co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaż zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych.

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

19 A przecież trwa mocny fundament Boży taką oto mając pieczęć: Poznał Pan tych, którzy są Jego, oraz: Niechaj odstąpi od nieprawości każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 Przecież w wielkim domu znajdują się naczynia nie tylko złote i srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do użytku zaszczytnego, a drugie do niezaszczytnego. 21 Jeśliby więc ktoś oczyścił siebie samego z tego wszystkiego, będzie naczyniem zaszczytnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do każdego dobrego czynu. 22 Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniami, a zabiegaj o

sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój - wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem.

[24] A sługa Pana nie powinien się wdawać w kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem wszystkich, skorym do nauczania, zrównoważonym. [25] Powinien z łagodnością pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy [26] i może oprzytomnieją i wyrwą się z sideł diabła, żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę tamtego.

2 Tm 3,14–17

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 8, 9, 11, 16, 22, 23

[14] Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci zawierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte, [15] które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. [16] Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - [17] aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 17: s. 3, 16, 17, 20

[12] Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

[15] Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. [16] Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla /uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,14

Lekcja 17: s. 8

[14] Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

Hbr 10,23–25

Lekcja 17: s. 5, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 20

[23] Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. [24] Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. [25] Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 12,4–13

Lekcja 17: s. 1, 8, 9, 10

[4] Jeszcze nie opieraliście się aż do przelewu krwi, walcząc przeciw grzechowi, [5] a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. [6] Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. [7] Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? [8] Jeśli jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi.

[9] Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy? [10] Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości. [11] Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości. [12] Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana! [13] Proste czyńcie ślady nogami, aby kto chromy nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony.

Hbr 13,15.17–18

Lekcja 17: s. 11, 18

[15] Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają Jego imię.

[17] Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne. [18] Módlcie się za nas, jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie, starając się we wszystkim dobrze postępować.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25.27

Lekcja 17: s. 1, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 17, 20, 21, 22, 23

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23
Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a
nie wypełnia go, podobny jest do człowieka
oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24
Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał,
jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe
Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie
jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale
wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma
błogosławieństwo

27 Religijność czysta i bez skazy wobec Boga i
Ojca wyraża się w opiece nad sierotami i
wdowami w ich utrapieniach i w zachowaniu
siebie samego nieskalanym od wpływów świata.

Jk 2,10.15–17

Lekcja 17: s. 6, 12, 21

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

15 Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają
odzienia lub brak im codziennego chleba, 16 a ktoś
z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i
najedzcie do syta! - a nie dacie im tego, czego
koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to
przyda? 17 Tak też i wiara, jeśli nie byłaby
połączona z uczynkami, martwa jest sama w
sobie.

Jk 3,1

Lekcja 17: s. 17

1 Niech zbyt wielu z was nie uchodzi za
nauczycieli, moi bracia, bo wiecie, iż tym bardziej
surowy czeka nas sąd.

Jk 4,7.13–17

Lekcja 17: s. 8, 18, 19, 21

7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

13 Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro
udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok,
będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, 14
wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo
czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się
ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego
powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy
żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się
w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest
przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie
czyni, grzeszy.

Jk 5,13.16

Lekcja 17: s. 9, 10, 11, 12, 17, 22, 24

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

13 Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się
modli. Jest ktoś radośnie usposobiony? Niech
śpiewa hymny.

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy,
módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali
zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa
sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–9.14–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim
miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa
Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: 4
do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego,
i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w
niebie. 5 Wy bowiem jesteście przez wiarę
strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego
objawić się w czasie ostatecznym. 6 Dlatego
radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę
smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. 7
Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele
cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież
próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć
przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

8 Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w
Niego teraz, choć nie widzicie, przecież
wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną
i pełną chwały 9 wtedy, gdy osiągniecie cel waszej
wiary - zbawienie dusz.

14 /Bądźcie/ jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się
do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście
nieświadomi, 15 ale w całym postępowaniu stańcie
się wy również świętymi na wzór Świętego, który

was powołał, [16] gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

1 P 2,1.11–25

Lekcja 17: s. 5, 7, 18

[1] Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy,

[11] Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. [12] Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynkom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców. [13] Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, [14] czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. [15] Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich.

[16] Jak ludzie wolni [postępujcie], niech jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga. [17] Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcijcie króla! [18] Niewolnicy! Z całą bojaźnią bądźcie poddani panom nie tylko dobrym i łagodnym, ale również surowym. [19] To się bowiem podoba [Bogu], jeżeli ktoś ze względu na sumienie [uległe] Bogu znosi smutki i cierpi niesprawiedliwie. [20] Co bowiem za chwała, jeżeli przetrzymacie chłostę jako grzesznicy? - Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze czynicie, a przetrzymacie cierpienia.

[21] Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. [22] On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. [23] On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. [24] On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. [25] Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

1 P 3,8–9.15

Lekcja 17: s. 12, 13, 18, 19

[8] Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. [9] Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

[15] Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

1 P 4,10–13

Lekcja 17: s. 4, 6, 12, 19, 21

[10] Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. [11] Jeżeli kto ma [dar] przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. [12] Umiłowani! Temu żarowi, który w pośrodku was trwa dla waszego doświadczenia, nie dziwcie się, jakby was spotkało coś niezwykłego, [13] ale cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały.

1 P 5,7–9

Lekcja 17: s. 5, 18, 19

[7] Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. [8] Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. [9] Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–10

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 16

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność, 7 do
pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość.

8 Gdy bowiem będziecie je mieli i to w obfitości,
nie uczynią was one bezczynnymi ani
bezowocnymi przy poznawaniu Pana naszego
Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem ich brak, jest
ślepym - krótkowidzem, i zapomniał o
oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7.9

Lekcja 17: s. 9, 12, 17, 21, 22, 24

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam
trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi
współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego,
oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,3–6.9–11.15–17

Lekcja 17: s. 4, 5, 17

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto zaś
zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała. 6 Po tym właśnie poznajemy,
że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa,
powinien również sam postępować tak, jak On
postępował.

9 Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi
brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie!
Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego
życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17
Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto
zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki.

1 J 3,14–16.18

Lekcja 17: s. 17, 19

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w
śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest
zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w
sobie życia wiecznego. 16 Po tym poznaliśmy
miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także
winniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale
czynem i prawdą!

1 J 4,7–11.20–21

Lekcja 17: s. 17

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 W tym objawiła się
miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego
Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli
dzięki Niemu. 10 W tym przejawia się miłość, że
nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas
umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę
przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeśli
Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się
wzajemnie miłować.

20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego
nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje
brata swego, którego widzi, nie może miłować
Boga, którego nie widzi. 21 Takie zaś mamy od
Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga,
miłował też i brata swego.

1 J 5,3.11–15

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 18

3 albowiem miłość względem Boga polega na
spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie
są ciężkie.

11 A świadectwo jest takie: że Bóg dał nam życie
wieczne, a to życie jest w Jego Synu. 12 Ten, kto

ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia. [13] O tym napisałem do was, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne. [14] Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 17: s. 4, 20

[24] Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, [25] jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 3,19

Lekcja 17: s. 10

[19] Ja wszystkich, których kocham, karcę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się!

Ap 12,10

Lekcja 17: s. 5

[10] I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: Teraz nastało zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym.